

gelighed og nøjagtighed i tildelingen af indfødsret.

Jeg tillader mig at sige ligeud, at på denne grundlovsbestemte baggrund forekommer et lovforslag som det foreliggende, ligesom de senere års lovforslag om tildeling af indfødsret, mig simpelt hen at være en skandale – jeg er lige ved at sige et grundlovsbrud; i hvert tilfælde et utvetydigt brud med grundlovens ånd og mening. Dette burde aldrig kunne blive vedtaget i det danske Folketing.

For hvad er realiteten vedrørende denne lov, ifølge hvilken 4.263 personer samt 3.288 børn, i alt altså 7.551 fremmede, med ét slag skal have tildelt dansk indfødsret?

Realiteten er, at Folketinget ikke har haft skygge af indflydelse på lovforslaget. Realiteten er, at grundlovens krav om opsyn med tildelingen er aldeles tilsidesat. Det hele foregår administrativt. Det hele sker via embedsmænd, som så forelægger først Indfødsretsudvalget og siden Folketinget disse mange, mange tusinde navne, som vi ikke har den ringeste mulighed for at kende og kontrollere.

Som bekendt kommer nogle få – 15 eller 20 ansøgere – til behandling i udvalget, de såkaldte samrådslistor, hvor vi altså får indblik i nogle enkelte skæbner og har mulighed for at sige nej til indfødsret. Men resten, denne uendelighed af fremmede navne og mennesker, kender vi ikke, kontrollerer vi ikke, og kan vi altså hverken sige et samvittighedsfuldt ja eller nej til.

En sådan lovgivning burde Folketinget ikke finde sig i. En sådan praksis, og jeg siger et sådant faktisk grundlovsbrud, burde vi herinde ikke tolerere. For det er jo foragt for Folketinget, samtidig med at det er foragt for grundloven.

Ifølge bl.a. Peter Germers »Statsforfatningsret« er det mere end tvivlsomt, om Folketinget kan tillade sig at uddelegere sin lovgivningsmagt på denne måde. Vi kan ikke løbe fra vores ansvar som lovgivere ved at gøre embedsmænd til de reelle lovgivere. Vi er pligtige at fastholde, at indfødsret meddeles ved lov – ikke administrativt. Derfor burde dette lovforslag afvises, indtil der er kommet regler, som respekterer den grundlov, der er al lovgivnings grundlag.

Vi står jo foran en revision af det såkaldte kontorcirculære, dvs. det forlig, der fastsætter reglerne for naturalisation, og som løber til den 1. juli 2002. Vi burde naturligvis øjeblikkelig gå i gang med denne revision, så vi ikke blot bragte forholdene på området i overensstemmelse med det forlig, vi indgik med vælgerne ved folke-

tingsvalget den 20. november 2001, men også med grundloven.

Både som folketingsmedlem og som medlem af Indfødsretsudvalget må jeg protestere imod denne lov. Det er efter min mening uanstændigt at ville tildele 7.551 fremmede indfødsret med ét slag.

Kl. 16.25

Vi fra vores side stemmer selvsagt nej til loven. Vi opfatter den som en skandale, og jeg vil henstille til ministeren, at han ikke blot overhører en indsigelse af vægt.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti har selvfølgelig med interesse læst det her lovforslag, som stort set er en genfremsættelse af det lovforslag, som blev fremsat den 3. oktober af den tidligere regering, men på grund af valget kunne det ikke behandles i Folketinget, som det skal jf. grundloven.

Jeg vil sådan set ikke knytte så mange kommentarer til selve dette forslag, men til fremtiden. For det er jo rigtigt, at det her forslag lægger op til statsborgerskab for 4.263 voksne og så ca. 3.000 af deres mindreårige børn. Det store flertal af dem har Det Konservative Folkeparti ikke nogen problemer med, nemlig det store flertal af dem, som opfylder alle de kriterier, der gælder, som har lært at tale sproget, som har boet her i mange år, hvad enten det er svenskere, amerikanere, nordmænd, tyrkere eller pakistansere.

Men det, vi har haft et problem med igennem mange år – og det er jo ikke nogen hemmelighed for dem, der har overværet de her debatter tidligere – er, at man også gav statsborgerskab til nogle, som ikke kunne tale det danske sprog, at man også gav statsborgerskab til nogle, som havde været ekstremt kriminelle, at man også gav statsborgerskab til nogle, som bare var fyldt 65 år og havde boet her i over 15 år, og som ikke kunne ét eneste ord dansk.

Men sådan havde et flertal i Folketinget bestemt, og det er flertallet, der har magten – det er ikke altid flertallet, der har retten.

Derfor glæder vi os over, at der nu er sket det, efter der er kommet en ny regering, at den nye regering har besluttet – det står i regeringsgrundlaget, og det står også i det udspil, der kom fra den nye integrationsminister – at når det gamle forlig, som Det Konservative Folkeparti ikke var med i, udløber den 1. juli i år, vil